

UITSpraak no. 51 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "losgekoppelde aanhangwagen III"

Betreft : w.a.-motorrijtuigverzekering/aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Op 20 april 1988 reed de heer X met zijn auto met aangekoppelde aanhangwagen, geladen met goederen, naar zijn antiekzaak in het centrum van Venlo. Daar aangekomen koppelde hij de aanhangwagen los van de auto. De aanhangwagen werd voor zijn winkel aan de linkerzijde van de weg geplaatst. Ter plekke geldt een parkeerverbod; stoppen voor laden en lossen is wel toegestaan. De auto parkeerde hij in een parkeervak aan de andere zijde van de straat. De goederen werden gelost. Na enkele uren werd de aanhangwagen door de heer X met de hand naar een vrijgekomen parkeervak geduwd. Hierbij werd een geparkeerd staande auto beschadigd. Partijen verschillen van mening over de vraag, wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"In deze zaak verschillen wij van mening met de AVB-assuradeur te weten Verzekeraar B over wie in deze de ontstane schade dient te vergoeden. De onschuldige partij wendde zich tot ons nadat de AVB-assuradeur weigerde de schade te vergoeden. Wij hebben de schade inmiddels tegen cessie vergoed. De toedracht zoals uit de stukken blijkt is als volgt: onze verzekerde de heer X heeft nadat hij goederen uit de aanhangwagen heeft gelost de aanhangwagen met de hand op een speciaal voor laden en lossen bestemde plaats geduwd. De aanhangwagen werd hier geplaatst omdat er op dat moment geen vrij parkeervak was. Aan het eind van de dag werd de aanhangwagen vervolgens met de hand op een inmiddels vrijgekomen parkeervak geduwd. Hierbij werd een geparkeerd staande auto beschadigd.

Wij zijn van mening dat de ontstane schade niet onder de dekking van de WA-motorrijtuigverzekering valt. Dit daar onze verzekerde de aanhangwagen op een speciaal voor laden en lossen bestemde plaats parkeerde. Ons inziens is hierdoor de aanhangwagen veilig buiten het verkeer tot stilstand gekomen. Dat de aanhangwagen nadien werd verplaatst gebeurde uitsluitend om eventuele strafrechtelijke gevolgen te voorkomen.

De AVB-assuradeur is van mening dat de aanhangwagen niet veilig buiten het verkeer tot stilstand is gekomen en beroept zich op de uitspraak nr. 32 "losgekoppelde aanhangwagen".

Vriendelijk verzoeken wij u deze zaak in behandeling te nemen en te zijner tijd uitspraak te doen. In afwachting van uw berichten verblijven wij."

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Uit de stukken blijkt, dat de aanhanger na het loskoppelen van een W.A.M.-plichtig motorrijtuig op de als zodanig aangegeven laad/losplaats, aldaar werd gelost, waarna de aanhanger na enige uren met de hand naar het parkeervak werd geduwd, toen aldaar plaats vrij kwam. Tijdens deze manoeuvre werd een geparkeerd staande auto beschadigd. Eveneens valt uit de stukken te destilleren dat het bij het loskoppelen reeds de bedoeling was, dat de aanhangwagen na het lossen zou worden verplaatst naar een (veilige) parkeerplaats. Het verplaatsen gebeurde door en onder verantwoordelijkheid van de chauffeur. Niet is gebleken, dat de aanhangwagen eigenmachtig werd verplaatst of reeds eerder veilig buiten ieder verkeer is gehouden met gevolg, dat de ketting met het W.A.M.-plichtige voertuig werd verbroken. De aanhanger heeft de status van motorrijtuig niet verloren. De feitelijke zorg heeft bij voortduring bij de bestuurder gelegen. In het geheel niet relevant is de tijdsduur, die Verzekeraar A ter ontlasting van de W.A.M.-plicht aanvoert. Deze zienswijze wordt gesteund door een arrest van de Hoge Raad d.d. 16 maart 1979, N.J. 1980 no. 76, waaruit blijkt, dat het niet relevant is of het doen stilstaan en achterlaten van de aanhangwagen verboden is, doch of de aanhangwagen in de zin van de W.A.M. buiten het verkeer tot stilstand is gekomen. Mijnsen merkt in zijn noot nog op, dat "niet parkeren op een plaats waar dat geoorloofd is, maar tot stilstand brengen en veilig achterlaten beslissend is". In de nota verzonden via de gemeenschappelijke circulaire van de N.V.V.A. en de A.A.V. d.d. 17 december 1986 wordt ten overvloede nog eens aangegeven, dat de A.V.B. eerst aan bod komt indien de aanhangwagen na losmaking veilig buiten ieder verkeer tot stilstand is gekomen en gehouden.

Resteert ons op te merken dat nu Verzekeraar A o.a. de verzekeringnemer, de bestuurder, alsmede de werkgever van genoemde personen ex art. 1403 BW dekt voor schade veroorzaakt door o.a. een aanhangwagen, die na koppeling aan een motorrijtuig daarvan is losgemaakt en nog niet buiten het verkeer tot stilstand is gekomen, Verzekeraar A dekking dient te verlenen en niet onze maatschappij, als A.V.B.-verzekeraar.

Overigens vragen wij ons af of het Verbond zich wel over deze vraag kan uiten, nu de vraag van Verzekeraar A is of er sprake is van veilig buiten het verkeer brengen en niet gaat over samenloop!"

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 sub 3 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Partijen houdt verdeeld het antwoord op de vraag of de aanhangwagen na te zijn losgekoppeld op de plaats voor de antiekzaak van de heer X veilig buiten het verkeer tot stilstand was gekomen.

Aangezien de door partijen aangevoerde feiten de commissie onvoldoende duidelijkheid verschaften om een oordeel over dit geschilpunt te kunnen geven, heeft zij de eisende partij om nadere gegevens gevraagd. Het daarop ingediende expertiserapport heeft de commissie de gewenste duidelijkheid verschaft.

Uit het expertiserapport blijkt, dat de antiekzaak is gelegen in een winkelstraat waar éénrichtingsverkeer geldt. Aan de zijde waar de antiekzaak zich bevindt en aan welke kant ook de aanhangwagen stond, geldt een parkeerverbod aangegeven met bord 49 van het RVV. In tegenstelling tot wat partijen stellen, is er geen sprake van een "speciaal voor laden en lossen bestemde plaats". Integendeel, de situatie ter plaatse is zodanig, dat de aanhangwagen, aldaar staande, de veilige doorgang van het verkeer kon belemmeren.

De commissie stelt op grond van bovenstaande overwegingen vast, dat de aanhangwagen na te zijn losgekoppeld niet veilig buiten het verkeer tot stilstand is gekomen en mitsdien op het moment van de schadeveroorzaking nog beschouwd moest worden als een deel van een motorrijtuig in de zin van artikel 1 van de W.A.M. Het feit dat de aanhangwagen met de hand naar een vrijgekomen parkeervak aan de andere zijde van de weg werd geduwd brengt hierin geen wijziging.

De commissie concludeert, dat de schade is toegebracht met of door een motorrijtuig en dat derhalve de motorrijtuigverzekering van Verzekeraar A dekking biedt voor de door de heer X veroorzaakte schade. De aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven van Verzekeraar B sluit, volgens de polisvoorwaarden, de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig uit.

Conclusie

De commissie concludeert, dat de aanspraak op schadevergoeding, welke is voortgevloeid uit de hierboven genoemde feiten, krachtens de W.A.M. onder de dekking van de w.a.-motorrijtuigverzekering valt.

Bindind advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend om een bindend advies. De commissie geeft als haar bindend advies, dat de bij Verzekeraar A lopende verzekering dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage, 15 maart 1989

De Verbondscommissie Samenloop

De voorzitter,
mr. H.O.Th. Hugenholtz

De secretaris,
mevrouw mr. W.H. van der Velde-Meijer